

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba člen 9(1) Uredbe (ES) št. 1891/2004 razlagati tako, da je pristojni carinski službi ali pristojnemu carinskemu uradu prepovedano izvesti postopka pošiljanja (ali za to poskrbeti) v smislu člena 9(2) Uredbe (ES) št. 1383/2003⁽¹⁾ ali pregleda v smislu člena 9(3) Uredbe (ES) št. 1383/2003, dokler zahtevi za ukrepanje, ki je vložena pred 1. julijem 2004, ni priložena izjava, ki je predvidena v členu 6 Uredbe št. 1383/2003? Drugače povedano, ali ta izjava pomeni formalni pogoj, ki ga je treba izpolniti zato, da zahteva za ukrepanje še naprej velja?

(Zadeva C-133/07)

(2007/C 117/18)

Jezik postopka: nemščina

2) Ali je treba člen 4(2) Uredbe (ES) št. 1383/2003 razlagati tako, da daje carini Antwerpna možnost, da imetniku znamke predloži šest vzorcev, odvzetih blagu zaradi ugotovitve ali gre ali ne gre za ponarejeno blago, ob upoštevanju, da se takšno pošiljanje ne sme primerjati s poglobljenim pregledom v smislu člena 9(3), drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1383/2003, v okviru katerega je mogoče v celoti nadzirati izvor in poreklo blaga, niti s poglobljeno tehnično analizo vzete vzorca v smislu člena 9(3), zadnji pododstavek, Uredbe (ES) št. 1383/2003? Če je odgovor pritrdilen, ali je treba to predložitev opraviti v roku treh delovnih dni, ki je določen v členu 4(1) Uredbe?

3) Ali Uredba (ES) št. 1383/2003 nasprotuje temu, da belgijski carinski uradniki dajejo informacije, pridobljene v okviru izvajanja uredbe, zunaj poti, ki so predvidene v Uredbi – in, v tem primeru, Sodišče prve stopnje med drugim misli na člen 9(2) in člen 9(3), prvi pododstavek, Uredbe – na primer v okviru zaslišanja prič ali predlaganja dokazov, ki ju nalagajo belgijska sodišča?

4) Ali Uredba (ES) št. 1383/2003 nasprotuje temu, da se informacije, ki so bile pridobljene na podlagi členov 4(2) (glej drugo vprašanje) in 9(2) in (3), ki niso informacije, na katere se nanaša člen 9(3), prvi pododstavek, navedene uredbe, ali informacije, ki se pridobijo pri zaslišanju prič ali pri predlaganju dokazov, ki ju naloži belgijski sodnik (glej tretje vprašanje), uporabijo v okviru drugega postopka kot je postopek za ugotovitev ponarejanja blaga, kakršen je postopek v zvezi z bojem proti vzporednim uvozom?

⁽¹⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 7.

Pritožba, ki jo je 6. marca 2007 Raiffeisen Zentralbank Österreich AG vložila zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG in drugi proti Komisiji Evropskih skupnost, od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02

Stranki

Pritožnica: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (zastopnika: S. Völcker in G. Terhorst, Rechtsanwälte)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02⁽¹⁾, se naj v delu, v katerem je zavrnjena tožba RZB, razveljavi;
- člen 3 odločbe Komisije z dne 11. junija 2002 ((C2002) 2091 konč.) se naj v delu, v katerem se nanaša na RZB, razglasi za ničnega;
- podredno, v členu 3 izpodbijane odločbe naj se RZB naložen znesek globe zniža po prostem preudarku Sodišča;
- Komisiji se naj naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje je kršilo člen 81 ES s tem, ko je predpostavljalo, da lahko Komisija zgolj zaradi tega, ker so bančni odbori pokrivali ozemlje države članice sklepa, da je bila prizadeta trgovina med državami članicami

Sodišče prve stopnje je zmotno uporabilo pravo s tem, ko je sestanke bank okvalificiralo kot „zelo resno kršitev“ v smislu Smernic za izračun glob. Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo merila za določitev teže kršitve (narava kršitve, dejanski vpliv na trg in velikost upoštevnege geografskega trga) iz smernic. Poleg tega naj ne bi upoštevalo selektivnosti preiskav Komisije in naj ne bi izvedlo celotne presoje vseh vidikov, ki jo je samo zahtevalo.

Sodišče prve stopnje bi naj RZB prištelo, na pravno zmoten način, deleže celotnega kmetijskega kreditno-zadruženega sektorja. Pri tem bi naj nepravilno omejilo svojo presojo na zgolj „očitno“ neenako obravnavo v primerjavi z drugimi bankami. Potrebne pravne podlage za prištetje vseh deležev pa naj ne bi bilo.

Sodišče naj bi zmotno uporabilo pravo pri presoji sodelovanja RZB. V nasprotju z načelom prepovedi retroaktivnosti, naj bi uporabilo načelo znatne dodane vrednosti, spregledalo prostovoljnost različnih prispevkov RZB v okviru sodelovanja, zmotno izhajalo iz obrnjenega dokaznega bremena glede pomena sodelovanja, nedopustno zavrnilo Skupno predstavitev dejanskega stanja, kot neprimerno obliko sodelovanja in napačno presodilo, ko ni pripoznalo priznanja RZB o protikonkurenčnemu cilju sporazumov kot prispevek k sodelovanju.

(¹) UL C 331, str. 29.

Pritožba, ki jo je vložila Bank Austria Creditanstalt AG 6. marca 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat), razglašeno 14. decembra 2006, v združenih zadevah od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02 (sodba Raiffeisen Zentralbank Österreich AG in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti) v zvezi z zadevo T-260/02

(Zadeva C-135/07)

(2007/C 117/19)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Bank Austria Creditanstalt AG (zastopnika: Dr. C. Zschocke in Dr. J. Beninca, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- v celoti ali delno naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02 (¹) v zadevi T-260/02;
- za nično naj se razglasi Odločba Komisije z dne 11. junija 2002 v zadevi COMP/36.571 v delu, v katerem zadeva BA-CA;
- podredno naj se primerno zniža globa, ki je bila BA-CA naložena s sporno Odločbo Komisije; in

— Komisiji naj se naložijo stroški postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S pritožbo želi pritožnica doseči razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2006. Pritožnica očita številne napake v obrazložitvi ter pravne in postopkovne napake.

Pritožnica očita, da je izpodbijana Sodba nerazumljivo potrdila stališče Komisije, da so imela srečanja bank negativne gospodarske učinke. Izpodbijana sodba po mnenju pritožnice krši načela dokaznega postopka s tem, da je v njej napačno upoštevana zahteva za gospodarsko izvedensko mnenje za dokaz neobstoječih gospodarskih učinkov. Na podlagi predloženega izvedenskega mnenja se pri določanju globe ne bi smeli upoštevati gospodarski učinki.

Pritožnica očita, da so bile v izpodbijani sodni spregledane zahteve evropskih sodišč o nujnosti znižanja globe na podlagi dejavnikov, ki upravičujejo znižanja globe. Z izpodbijano sodbo zaradi te pravne napake ni bila popravljena napaka v presoji Komisije, ki udeležbe oblasti pri srečanjih bank ter obsežne in dokazane seznanjenosti javnosti o teh srečanjih ni upoštevala tako, da bi znižala globo.

Pritožnica s tretjim pritožbenim razlogom očita pomanjkanje obrazložitve, kršitve načela enakega obravnavanja ter druge pravne in postopkovne napake izpodbijane sodbe v povezavi z oceno Komisije o njenem prispevku k sodelovanju.

Pritožnica je od samega začetka sodelovala s Komisijo pri ugotavljanju dejanskega stanja. Zlasti je v zgodnji fazi postopka obsežno predstavila srečanja bank in predložila obsežne dokumente, ki jih ne bi bila dolžna predložiti, in ki bi jih Komisija po ugotovitvi dejanskega stanja s strani Sodišča prve stopnje uporabila za sporno odločbo. Pritožnica je poleg tega v svojem odgovoru na obvestilo o nasprotovanju navedla dejansko stanje, ki bi ga Komisija glede na ugotovite izpodbijane sodbe prav tako lahko uporabila za sporno odločbo.

V izpodbijani sodbi – kot v sporni odločbi – znižanje globe kljub obsežnemu, koristnemu in dokazanemu sodelovanju pritožnice ni bilo odobreno. To pomeni nepravilno uporabo sporočila o sodelovanju, ki krši načelo enakega obravnavanja in načelo zaupanja v pravo. Poleg tega izpodbijana sodba z lastnimi utemeljitvami v zvezi z višino globe, naložene pritožnici, o katerih se ta prej ni mogla opredeliti, kršila njeno pravico izjaviti se.

(¹) UL C 331, str. 29.